Lieta Nr.142102610
1-1017-11/36

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2011.gada 21.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Kudrēviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *A.A.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *A.A.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2010.gada 23.septembra lēmuma Nr.5/34 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 256579".

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2010.gada 23.septembra lēmumu Nr.5/34 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 256579 atcelšanu" (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora 2010.gada 25.augusta lēmums Nr.050/PD 256579, ar kuru *A.A.* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punktā noteikto prasību neievērošanu piemērots naudas sods Ls 30 apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – kodekss) 149.^{8} panta sestās daļas.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemta *A.A.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

A.A. sūdzībā norāda, ka atļauto braukšanas ātrumu nav pārkāpis. Lēmumā norādītais, ka inspektora redzeslokā pārkāpuma fiksēšanas brīdī bijušas ne vairāk kā trīs automašīnas, neatbilst patiesībai, jo bijušas vismaz sešas automašīnas. Turklāt Lēmumā nav uzskaitītas piemērojamās tiesību normas, kā arī tas pieņemts bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes, neuzklausot paskaidrojumus. Saskaņā ar kodeksa normām šāds administratīvais akts ir apstrīdams.

[3] Iestāde rakstveida paskaidrojumā norāda, ka Lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti, izvērtējot visus lietā esošos materiālus, tai skaitā *A.A.* paskaidrojumus.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs uzturēja iesniegto sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Iestādes pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[5.1] 2010.gada 25.augustā pulksten 20:50 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 256579, kurā norādīts, ka *A.A.* tajā pašā dienā plkst.20:46 Rīgā pa Kalnciema ielas kustības pārvadu no Kauguru ielas puses Dreiliņu ielas virzienā vadīja transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 76 km/h pie maksimālā atļautā ātruma 50 km/h ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu minimālais ātrums – 73km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Iskra-1" Nr.13231D *(verificēšanas sertifikāts Nr.E0369V10, lietas 20.lapa)*, mērījums vadītājam uzrādīts.

Ar minēto, *A.A.* pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā noteiktās prasības. Atbildība par pārkāpumu paredzēta pēc kodeksa 149.[8] panta sestās daļas, līdz ar to ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 256579 *A.A.* uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

A.A. protokolā un lēmumā pašrocīgi ierakstījis: „Es protokolā rakstītajam nepiekrītu" *(lietas 12.lapa)*.

[5.2] 2010.gada 25.augustā sniegtajā paskaidrojumā *A.A.* norādījis, ka satiksme bijusi intensīva, viņš braucis ar atļauto braukšanas ātrumu. Policijas darbinieks, apturot *A.A.*

automašīnu, nav stādījies priekšā, bet uzreiz demonstratīvi uzrādījis radara rādījumu, kur fiksēts ātrums 76 km/h, kas nekādi nav varējis būt *A.A.* automašīnas ātrums, bet drīzāk tajā brīdī blakus braucošās automašīnas ātrums, kurā mēģinājusi viņu apsteigt tilta augšējā daļā. *A.A.* arī pieļauj, ka policijas darbinieks ar viņam izsniegto ierīci rīkojies neprofesionāli.

[5.3] 2010.gada 25.augusta ziņojumā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *R.Š.* norādījis, ka 2010.gada 25.augustā dienesta pienākumu ietvaros veicis ātruma kontroli pa Kalnciema ielu virzienā no Kauguru ielas uz Dreiliņu ielu braucošajām automašīnām. Pulksten 20:46 inspektors divas reizes fiksējis braukšanas ātrumu automašīnai VW Golf, */reģistrācijas numurs/*, kura braukusi pa otro braukšanas joslu, apsteidzot pa pirmo joslu divas braucošas automašīnas. Citi transportlīdzekļu šajā virzienā nav braukuši. Apturot automašīnu, inspektors stādījies priekšā, izskaidrojis pārkāpuma būtību, uzrādījis vadītājam radara mērījumu un paskaidrojis, ka būs jāpagaida, kamēr sastādīs protokolu, uz ko *A.A.* norādījis, ka inspektors nepierādīs, ka tas ir viņa ātrums. Pēc protokola sastādīšanas, inspektors ar tā saturu iepazīstinājis *A.A.* un izskaidrojis viņam tiesības un pienākumus *(lietas 22.lapa)*.

[5.4] Nepiekrītot uzliktajam sodam, *A.A.* iesniedza sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšniekam *(lietas 11.lapa)*.

[5.5] 2010.gada 23.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PD 256579 uzlikto naudas sodu *(lietas 4.-8.lapa)*.

[6] Ar pārsūdzēto Lēmumu *A.A.* sodīts par Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā noteikto prasību neievērošanu, administratīvais sods Ls 30 apmērā piemērots pēc kodeksa 149.^{8}panta sestās daļas (*redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)*.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar kodeksa 149.^{8}panta sesto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h, ja tas izdarīts apdzīvotā vietā transportlīdzekļu vadītājam uzliek fiksētu naudas sodu Ls 30 apmērā.

Administratīvo sodu atbilstoši kodeksa 22.pantam piemēro personai, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Kodeksa 149.^{8}panta sestās daļas gadījumā tas ir

transportlīdzekļa vadītājs, kurš apdzīvotā vietā pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 21km/h līdz 30 km/h.

[7] Lai atzītu, ka pārsūdzētais Lēmums ir saturiski pamatots, jākonstatē, ka izskatāmajā gadījumā *A.A.*, būdams transportlīdzekļa vadītājs, vadījis transportlīdzekli, pārsniedzot Ceļu satiksmes noteikumos noteikto atļauto braukšanas ātrumu apdzīvotā vietā no 21 km/h līdz 30 km/h.

Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka *A.A.* 2010.gada 25.augustā plkst.20:46 Rīgā pa Kalnciema ielas kustības pārvadu no Kauguru ielas puses Dreiliņu ielas virzienā vadīja transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numurs, */reģistrācijas numurs/*.

Lietā pastāv strīds par to, vai *A.A.* protokolā minētajā lakā un vietā vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 76 km/h, (iespējamais minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 73 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, tas ir, vai *A.A.* ir izdarījis pārkāpumu, par kuru ir paredzēta atbildība kodeksa 149.^{8} panta sestajā daļā.

[8] Saskaņā ar kodeksa 243.panta pirmo un otro daļu, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PD256579 *(lietas 12.lapa)*, policijas jaunākā inspektora *R.Š.* ziņojums *(lietas 22.lapa)*, *A.A.* paskaidrojums *(lietas 21.lapa)*, mērierīces „Iskra-1" Nr.13231D verificēšanas sertifikāts Nr.E0369V10 *(lietas 20.lapa)*.

[8.1] Ar Protokolu – lēmumu konstatēts, ka *A.A.* 2010.gada 25.augustā pulksten 20:46 Rīgā pa Kalnciema ielas kustības pārvadu no Kauguru ielas puses Dreiliņu ielas virzienā vadīja transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar ātrumu 76 km/h pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu, minimālais ātrums noteikts 73km/h. *A.A.* protokolā un lēmumā pašrocīgi ierakstījis: „Es protokolā rakstītajam nepiekrītu" *(lietas 12.lapa)*.

[8.2] Policijas jaunākais inspektors *R.Š.* ziņojumā norādījis, ka 2010.gada 25.augustā pulksten 20:46 divas reizes fiksējis braukšanas ātrumu automašīnai VW Golf, */reģistrācijas numurs/*, kura braukusi pa otro braukšanas joslu, apsteidzot pa pirmo joslu divas braucošas automašīnas. Citi transportlīdzekļu šajā virzienā nav braukuši*(lietas 22.lapa)*.

[8.3] *A.A.* paskaidrojumā norādījis, ka satiksme bijusi intensīva, viņš braucis ar atļauto braukšanas ātrumu. Inspektora uzrādītais radara rādījumu, kur fiksēts ātrums 76 km/h, kas nekādi nav varējis būt *A.A.* automašīnas ātrums, bet drīzāk tajā brīdī blakus

braucošās automašīnas ātrums, kurā mēģinājusi viņu apsteigt tilta augšējā daļā *(lietas 21.lapa)*.

[8.4] Latvijas Nacionālā metroloģijas centra izdots verificēšanas sertifikāts Nr.E0369V10, kurā norādīts, ka transportlīdzekļu ātruma kontroles mērierīce „Iskra-1" Nr.13231D verificēta 2010.gada 16.martā, tā atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Ierīce derīga transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 2011.gada 15.martam*(lietas 20.lapa)*.

[9] Izvērtējot lietā konstatētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ar [8.1], [8.2] un [8.4] punktā minēto ir pierādīts, ka *A.A.* nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktu, par ko pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar kodeksa 149.^{8} panta sesto daļu.

[10] Sūdzības iesniedzējs sūdzībā tiesai norādījis uz lietas izskatīšanā pieļautiem pārkāpumiem, tai skaitā, ka Lēmumā nav uzskaitītas piemērojamās tiesību normas, kā arī tas pieņemts bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes, neuzklausot paskaidrojumus.

[10.1] Pārbaudot Lēmuma atbilstību procesuālajiem un formālajiem priekšnoteikumiem, tiesa secina, ka iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos iebildumus. Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, tas atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tai skaitā lēmumā ietvertas atsauces uz piemērotajām tiesību normām.

[10.2] Savukārt attiecībā uz lietas izskatīšanu tiesa norāda, ka atbilstoši kodeksa 270.panta trešajai daļai lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē izskata un lēmumu pieņem uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, ja par šo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz astoņdesmit latus.

Ievērojot, ka konkrētā lieta izskatīta 2010.gada 25.augustā *A.A.* klātbūtnē, proti, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PD 256579 *A.A.* piemērots naudas sods Ls 30 apmērā, secināms, ka *A.A.* piedalījies lietas izskatīšanā, savu viedokli norādot protokolā, kā arī izmantojot iespēju sniegt rakstveida paskaidrojumu. Sniegtais paskaidrojums kopsakarā ar apstrīdēšanas iesniegumā norādītajiem argumentiem izvērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

Līdz ar to sūdzības iesniedzēja arguments, ka viņš nav piedalījies lietas izskatīšanā un nav ticis uzklausīts, noraidāms kā nepamatots.

[10.3] Sūdzības iesniedzējs pieteikumā tiesai norāda, ka to faktu, ka policijas inspektoru redzes lokā uz iespējamā pārkāpuma konstatēšanas brīdi bijušas vismaz sešas automašīnas, var apliecināt viņa darba kolēģis.

Ievērojot to, ka sūdzības iesniedzējs uz iespējamo liecinieku nav norādījis nedz paskaidrojumā pie protokola, nedz sūdzība iestādei, tiesa nerodas ticamība, ka šāds liecinieks ir bijis.

Tiesa šos sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus vērtē kā vēlmi izvairīties no administratīvās atbildības.

[11] Papildus iepriekš minētajam tiesa norāda, ka Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk.piem., Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.AA 666-05/5 15.1.punktu*).

Šāda tiesas nostāja izriet no tā, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķākai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu *(Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa)*. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieks būtu personīgi ieinteresēts sastādīt *A.A.* administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus, tāpat tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumā konstatētas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt no lietas materiāliem izrotošo ziņu un pierādījumu patiesumu.

[12] Pamatojoties uz šajā spriedumā konstatēto, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2010.gada 23.septembra lēmums Nr.5/34 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 256579" atstājams negrozīts, bet *A.A.* sūdzība par tā atcelšanu ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251. pantu, 289. – 292. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt pilnībā A.A. (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2010.gada 23.septembra lēmuma Nr.5/34 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 256579" atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2010.gada 23.septembra lēmumu Nr.5/34 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 256579".

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese A.Kudrēviča